

som den nævnte, hvis den bestaar. I gamle Dage, da man havde Militærvesenet ordnet saaledes, at alle, der ingen Skavanker havde, blev udtaget til Soldat og maatte aftjene deres Værnepligt, kunde man i hvert Fald sige, at man gennem disse Bestemmelser vilde sikre sig at faa sunde, velskabte Mennesker, ikke defekte Personer, som ingenting kunde holde til. Men i mange Aar har det været anderledes, og nu er det saaledes, at langt over Halvdelen af alle kraftige, sunde Mænd overhovedet slet ikke bliver Soldat. Den Bestemmelse bør derfor ophæves. Skal de, som er saa uheldige at maatte springe Soldat, belønnes, maa det gøres direkte gennem Lønningen eller paa anden Maade. Jeg vil dog indtil videre tvivle paa, at en saadan Bestemmelse virkelig eksisterer. Det er jo ikke saaledes for de overordnede Klassers Vedkommende. Folk antages i Embedsklasserne uden Hensyn til Soldatertjeneste og den Slags Ting i de yngre Aar.

Et andet Forhold, jeg vil berøre, har Interesse for en hel Mængde syge, ubemidlede, for ikke at sige fattige, Mennesker her i Landet. Det er Ophævelsen af den Bestemmelse, som fritog Rødvin til sukkersyge for Betaling af Afgift eller Skat. Det har været saaledes i de Aar, Spiritusbeskatningen har bestaaet i dens stærkt forhøjede Skikkelse, at Sukkersyge-Patienter efter Lægerecept kunde faa Rødvin uden at betale den store Skat, der hvilede paa den Rødvin, andre drak. Fra 1. April er dette ophævet, og det har medført, at mange Sukkersyge-Patienter, hvis Diæt i Forvejen er meget kostbar, yderligere faar deres Udgifter forøget med 3—4 Kr. om Ugen, hvad der spiller en overordentlig stor Rolle, og hvad der er i høj Grad beklageligt. Statskassen kan dog vist ikke være saa stærkt betrængt, at den skal have disse syge og fattige Menneskers Skillinger. For sukkersyge Personer, der skal holde meget streng Diæt, leve af Smør, Flæsk og Æg og lignende fede Ting, er Rødvin aldeles nødvendig. Jeg finder, at det er ganske uforsvarligt, at de skal betale denne Afgift, og henstiller meget indtrængende til den højtærede Finansminister at sørge for, at den Ordning, som gjaldt fra den radikale Regerings Tid, bliver genindført, saaledes at alle, der trænger til Rødvin og kan møde med en Lægerecept, faar den for, hvad den er værd uden Skat eller Afgift.

Jeg skal derefter henlede Opmærksomheden paa Alimentationsannoncerne i Statstidende; jeg formoder, at Spørgsmaalet væsentligst henhører under den højtærede Ju-

stitsminister. I Statstidende kan man hver Dag se en halv Snes store Annoncer, hvori en Kvinde med Navns Underskrift søger efter en Barnefader med den Motivering, at hun har haft Samleje med den paagældende paa Barnets Undfangelsestid. Nu er det ganske vist en god og meget tydelig Udtryksmaade, men naar man skal have den en halv Snes Gange hver Dag, bliver den alligevel triviell i Længden, og den er ingen Nytte til. Det drejer sig mest om fattige Kvinder. De rige og velhavende klarer den Slags Ting med Penge, saa de behøver ikke at figurere med deres Navn under en saadan Annonce som den, jeg nævnte før, i Statstidende. Men det er heller ikke nødvendigt, at de fattige figurerer der. Det tør jeg, skønt jeg ikke er Jurist, paastaa, fordi vi har i hvert Fald to Dommere her i Landet, der ikke benytter den Fremgangsmaade og ikke benytter disse Udtryk i deres Alimentationsannoncer, og det er Birkedommer Goll og Dommer Finsen. Naar man i Statstidende ser Paternitetsannoncer fra dem, hvori en Barnefader indstævnes for Retten, er det de paagældende Dommere, der med deres Underskrifter indkalder ham paa den paagældende Piges Vegne, og der staar ikke noget hverken om Samleje eller om Undfangelse. Men alle de andre Dommere anvender den Fremgangsmaade, at de i Statstidende indrykker en lang Skrivelse fra den vedkommende Pige med hendes Navn under, og saa sætter de nedenunder: I Henhold til foranstaaende berammes denne Sag til Foretagelse i Retten den og den Dag, og saa kommer Dommerens Navn. Jeg vil meget henstille til den højtærede Justitsminister, at han sørger for, at de paagældende Retsembedsmænd forandrer denne Fremgangsmaade, thi den er ikke tiltalende, og den er uretfærdig og unødvendig. Naar de to nævnte Dommere kan klare Sagerne, saaledes som jeg har nævnt — og at det er rigtigt, kan enhver se i Statstidende —, maa alle de øvrige kunne gøre det paa samme Maade.

Jeg vil ligeledes henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa Statstidendes Annoncer angaaende Auktioner over Ejendomme. I disse Tider er der daglig i Statstidende 3—4 Spalter Annoncer om Tyvsauktioner over Ejendomme, væsentlig Landejendomme, baade store og smaa. I alle disse Annoncer staar opgivet, hvor meget Hartkorn der er paa den paagældende Ejendom, men ikke hvor mange Tønder Land den er. Arealet opgives kun i Annoncer fra de sønderjydske Landsdele, hvor man vist endnu har en anden Maalestok for den